

Eskader Limfjorden 2010

Eskadersegling – men vi har ju motorbåt...

Flera gånger har jag läst Västprickens program om olika eskadrar man arrangerar. Jag har inte tänkt så mycket på vad det innebär, mer än att det är några segelbåtar som är ute och seglar tillsammans. Vi har haft motorbåt, i olika storlekar, så för oss har det ju inte varit aktuellt.

Motorbåtar välkomna

När vi hade vår första bobåt så ville min man åka över till Danmark men jag tyckte att det var en alldeles för lång resa att göra särskilt i denna lilla båt (6.90 lång). När vi bytte upp oss till en 26-fots båt sa jag att vi inte kan lita på motorn när vi åker så långt. Vad skulle jag säga nu då vi köpt en 30-fots båt och inte hade några barn att ta hänsyn till? Det var då någon gång som Västpricken kom med sitt januarinumner där de presenterade årets eskadrar. Den eskadern jag fastnade för gick till Limfjorden. Där stod att även motorbåtar var välkomna. Jag läste den flera gånger och funderade på den i några dagar innan jag frågade min man som nappade på idén direkt. Det var nästan så att jag ångrade vad jag föreslagit men nu var det försent. Nu när vi bestämt oss ville vi anmäla oss direkt men hur fungerar det? Många av frågetecken dök upp så vi skickade ett mail till eskaderledaren. Efter några långa dagar fick vi svar bl a var redan 4-5 båtar anmälda till 10 platser så vi skickade in anmälan och avgift direkt. Hela våren har vi sedan pratat om denna resa och undrat hur det ska bli och vad det kommer att vara för några personer som ska följa med.

Förträff

I april hade vi en förträff då eskaderledarna berättade lite om färdvägen och vad vi skulle tänka på. Vi träffade övriga som var med och varje båt fick presentera sig. Flera hade varit på eskader förut men för några var det första gången precis som för oss. Det var flest segelbåtar men det fanns några motorbåtar till förutom vår. Det var många som hade anmält sig så de hade beslutat att dela oss i två grupper som åkte med en dags förskjutning.

På väg – samling Öckerö

Lördagen den 3 juli packade vi in det sista i båten, tankade och toasög innan vi åkte mot Öckerö där båda grupperna skulle samlas kl 17.00 för en välkomstdrink och lite snack och de som ville kunde grilla och äta tillsammans. Nu var vi på väg, men varför tar allt ”det där sista” så lång tid? När klockan var fem var vi precis utanför Öckerö hamn och då ringde telefonen. Det var eskaderledaren som ringde och undrade var vi var – det var omtänksamt, då känner man sig välkommen även om det är lite pinsamt att man inte kan passa tiden. Solen sken och vi hade ett upprop och lite småprat innan vi delade upp oss i de grupper vi skulle åka med. I vår grupp var vi 7 båtar, fyra motorbåtar och tre segelbåtar. Vi var 18 personer (de flesta var strax under 50 – 65 år, förutom ett par som hade sin dotter med pojkvän med). Därefter satte vi ihop flera bord till ett stort långbord. De flesta grillade och vi satt uppe och pratade länge på kvällen men vi hade inte riktigt koll på vilka som var i vår grupp. Vi hissade den gula eskaderflaggan och den danska gästflaggan.

Angöring Danmark

Flera skulle gå upp eller segla iväg redan klockan 7 på morgonen. Det var nog framförallt de som seglade som var lite mer morgonpigga. Vi tyckte att det var lite tidigt men satte ändå klockan på sju. Vaknade av att det regnade. Vad gör vi nu, jag vill inte åka i detta väder?! Låg lite till och hoppades på att det skulle sluta vilket det inte gjorde. När klockan var halv nio

ringde min man till en av de andra motorbåtarna (det regnade ju) och frågade när de skulle åka och i vilken fart. Det överrensstämde med vad vi ville dvs kl 9 och ca 7-8 knop. Vi gav oss i väg i regnet, likaså de andra motorbåtarna som satte gasen i botten efter en stund. Regnet slutade efter någon timme och underlaget var slätt som eskaderledaren sa till oss på VHF:en då vi åkte förbi – men vi tyckte att han sa att underlaget har släppt! Bottenfärgen? När vi kom fram till Säby fem timmar senare sken solen och det var riktig sommarvärme. Härligt. Vi blev mötta av de två båtarna i vår eskadergrupp som var hamnvärdar och de berättade var man kunde lägga till. Den andra eskadergruppen åkte först till Läsö och var sedan en dag efter oss men vi träffade på dem lite då och då. Det är väldigt bra med hamnvärdar dvs två båtar försöker att åka så att de är framme före de andra. När man kommer fram ser man var de bästa platserna finns till de övriga i gruppen samt kollar var toaletter, affär mm finns och inte minst koden till toa och dusch. I Danmark kan man pruta på hamnavgiften om man är flera båtar. Det gick inte alla gånger men ibland blev det mycket billigare.

Knopslagning, skepparmöte och grillning

På kvällen träffades vi, hamnvärdarna hade bestämt var och de bjöd på en välkomstdrink samt något tilltugg. Någon slags aktivitet blev det också, ibland en poängpromenad av blandad karaktär, museibesök, någon lek eller lite kluriga frågor. Knopslagning var vi alla dåliga på så den tävlingen fick ingen vinnare. Vi tänkte nog alla att vi ska träna mer på skotstek och pålstek, jag har planerat att göra det imorgon! Det var jättetrevligt. Vi hade också skepparmöte då eskaderledarna berättade om nästa dags färdväg och tips tex när det var broöppning eller grund man skulle vara extra vaksam på. Vi vet nu också att det inte bara är Pohlman som har koll på vädret, vi hade vår egen väder-Annethe med oss på resan. När vi var klara så brukade vi äta tillsammans. Var och en grillade det man åt, dvs karlarna stod vid grillen och pratade medans tjejerna var i båten och kokade potatis och blandade sallad. Sedan satt vi tillsammans och pratade fram till tolv, ibland ett innan det blev dags att sova en stund. Vi hade hamnat i en så trevlig grupp där alla pratade med alla. Det kändes jättekul att åka tillsammans med alla dessa härliga människor. Nästa dag var det en ny hamn, nya hamnvärdar och en ny trevlig kväll med gänget.

Det hände naturligtvis en del saker som man absolut inte vill ska inträffa som vattenläckage, pumpar som inte fungerade, kylvattenproblem, grundstötning mm. Vi försökte hjälpa varandra och fick nog ordning på det mesta men vår vattenspump låter fortfarande...

Mysiga hamnar och musselfestival

Vi besökte en del små ställen som Mou och Venö men även större städer som Aalborg och Nyköbing. Min favorit blev nog Lögstör där vi hamnade mitt i musselfestivalen. Själva staden var lagom stor, där fanns en gågata och en del affärer, ett bageri såklart och en slaktare med många läckerheter. Hamnen låg i kanalen som Fredrik VII lät bygga så att man kunde ta sig igenom Limfjorden. Några år efter den var klar muddrade man en vattenväg ut så att man slapp omvägen via en kanal. Numera använder man kanalen till hamn. Bredvid hamnen låg en strand där det var fullt med vita musselskal och någon enstaka blåmussla. Det var musselskal i drivor, det gick alldeles utmärkt att gå på dem (med skor). Det var en vacker promenadväg längs stranden och sedan längs med kanalen tillbaka.

Service i hamnarna

I flera hamnar hade de cyklar som de lånade ut till båtgesterna utan extra kostnad. Dessa var av skiftande storlek, kvalitet och med lite rost. De flesta hamnar hade också ett klubbhus där man fick lov att vara bara man städade efter sig. Där fanns kök med spis och kylskåp mm.

Många av dessa klubbhus hade grillar och bord på utsidan. De stod upplåsta så vem som helst kunde gå in. Det var fantastiskt frikostigt och de var även fint sköta. Det var bra då vi var så många att vi inte hade fått plats i en båt utan då hade vi varit tvungna att dela upp oss. Ibland kom det in någon från hemmaklubben och pratade några ord, trevligt men danska är inte alltid lätt att förstå.

Umgås och se nya platser

Att åka på eskader är, tycker jag, framförallt att umgås och att se nya platser. Det är inte alltid man hinner se allt man vill på dessa nya platser eftersom rutten är planerad sen tidigare. Då kan man, om man vill, stanna kvar och ansluta till gruppen i en senare hamn eller som vi alla gjorde i Lögstör stanna en natt till eftersom hela gruppen var med på det. Vi hade inte gjort den här resan genom hela Limfjorden till Thyborön på västkusten om inte vi åkt med på en eskader. Det var meningen att avslutningen skulle vara på Thyborön på danska västkusten mot Nordsjön men det var flera av båtarna som av olika anledningar var tvungna att vända hemåt en dag tidigare. Vi tackar dessa båtar att vi fick en kanonfin avslutning i solsken i stället för regn som det var på den egentliga avslutningsdagen. Vi var på Venö, en fin liten ö, där vi först besökte Danmarks minsta kyrka och sedan hade lite lekar och frågesport innan vi grillade och hade trevligt tillsammans. Det stördes endast av att det var VM-final i fotboll och att vi blev några minuter kort på slutet av kvällen. Själv var jag inne och tittade på matchen i 2 minuter, just då kom målet, man måste ju välja rätt tidpunkt!

Målet - Thyboön

Vi som var kvar åkte vidare, först till Lemvig sen till Thyborön där vi 3 båtar som blev kvar, blev inbjudna till att vara med på andra eskadergruppens avslutning. De hade lagat mat och grillat fisk. De var alla nöjda med sin resa. Det blev också en lyckad kväll som vi, tre par från vår eskader, avslutade med att sitta på stranden och dricka vin samtidigt som vi tittade på solnedgången. Vilken härlig, ljummen kväll det blev efter att ha varit regn på eftermiddagen. På återresan hade vi följa med dessa två båtar och det blev fler trevliga dagar tillsammans. Ibland träffade vi på några av de andra i den andra eskadergruppen.

Vi kommer helt säkert att åka på eskader igen

Vi är väldigt nöjda med vår resa (även om jag fortfarande inte tycker att det är en höjdare att färdas över öppet vatten i fem timmar) och ångrar inte en sekund att vi anmälde oss fast vi har en motorbåt. Vi kommer helt säkert att åka på eskader igen. Vi ser fram emot efterträffen i höst då vi får träffa alla igen, se bilder och höra hur från andra hur deras resor blev.

Ett tips: Håll utkik efter nästa års eskaderprogram och anmäl dig, har du hälften så trevligt som vi hade så kommer du definitivt inte att ångra dig!

Carina och Peter Williamsson på Matissa